# Analiza źródeł finansowania działalności inwestycyjnej powiatów woj. podkarpackiego

Wstęp

Rozdział I. Ekonomiczno-finansowe instrumenty rozwoju lokalnego

1.1. Instrumenty na rzecz kreowania rozwoju gospodarczego

1.2. Aktywność inwestycyjna samorządu terytorialnego

1.3. Ocena zdolności finansowania inwestycji

Rozdział II. Narzędzia oraz potencjalne obszary działalności inwestycyjnej powiatów

2.1 Obszary aktywności inwestycyjnej powiatów

2.2 Źródła finansowania działalności inwestycyjnej powiatów

2.3 Partnerstwo publiczno-prywatne jako forma realizacji zadań publicznych

2.4 Pomoc publiczna jako narzędzie finansowania działalności inwestycyjnej.

Rozdział II. Strategie inwestycyjne powiatów woj. podkarpackiego

3.1 Prezentacja powiatów woj. podkarpackiego

3.2 Główne cele i obszary inwestycyjne powiatów Podkarpacia w aspekcie źródeł ich finansowania

3.3 Wpływ aktywności inwestycyjnej na rozwój społeczno-gospodarczy powiatów na Podkarpaciu

Zakończenie

Bibliografia

Pojęcie inwestycja wywodzi się od łacińskiego *investio* i oznacza między innymi

ubieranie, osłanianie[1].

Powołując się na H. Walica, A. Zachorowska stwierdza, że „Z czasem mianem inwestycji zaczęto określać procesy gospodarcze, dzięki którym powstają zarówno obiekty trwałego użytku, jak i narzędzia służące do zaspokojenia wszelkich potrzeb. Coraz większego znaczenia zaczęły nabierać aspekty finansowe, z uwagi na konieczność zapewnienia źródeł finansowania tej działalności”[2].

Przed szerszym omówieniem zagadnień dotyczących samorządowych inwestycji warto zwrócić uwagę na wybrane prawne regulacje definiujące pojęcie inwestycji oraz ich kategoryzację.

W myśl ustawy o rachunkowości „inwestycje są to aktywa nabyte w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z przyrostu wartości aktywów, uzyskania z nich przychodów w formie odsetek, dywidend (udziałów w zyskach) lub innych pożytków, w tym również z transakcji handlowej, a w szczególności aktywa finansowe oraz te nieruchomości i wartości niematerialne i prawne, które nie są użytkowane przez jednostkę, lecz zostały nabyte w celu osiągnięcia tych korzyści”[3].

Według metodologii Głównego Urzędu Statystycznego nakłady na inwestycje, są to nakłady finansowe lub rzeczowe, których celem jest stworzenie nowych środków trwałych albo ulepszenie (przebudowa, rozbudowa, rekonstrukcja lub modernizacja) istniejących obiektów majątku trwałego, a także nakłady na tzw. pierwsze wyposażenie inwestycji[4].

Nakłady na inwestycje dzielą się na nakłady na środki trwałe oraz pozostałe nakłady.

Nakłady na środki trwałe obejmują:

- budynki i budowle (budynki i lokale oraz obiekty inżynierii lądowej i wodnej), w tym m.in. roboty budowlano-montażowe, dokumentacje projektowo-kosztorysowe,
- maszyny, urządzenia techniczne i narzędzia (łącznie z przyrządami, ruchomościami i wyposażeniem),
- środki transportu,

inne, tj.: melioracje szczegółowe, koszty ponoszone przy nabyciu gruntów i

używanych środków trwałych i zasadzenia wieloletnie, a ponadto odsetki od kredytów i pożyczek inwestycyjnych za okres realizacji inwestycji. Natomiast za pozostałe nakłady uważane są nakłady na tzw. pierwsze wyposażenie inwestycji oraz inne koszty związane z realizacją inwestycji. Nie zwiększają one wartości środków trwałych.

[1] Słownik wyrazów obcych, PWN, Warszawa 1990, s. 315

[2] A. Zachorowska, Ryzyko w działalności inwestycyjnej przedsiębiorstw, PWE, Warszawa 2006, s. 11

[3] Art. 3 ust. l, pkt 17 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, Dz.U. z 2002 r. Nr 76, póz. 694 ze zm.

[4] Produkcja, budownictwo, inwestycje, środki trwałe, publikacja GUS, Warszawa 2005, s. 7

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!